

FRANSE RIJK

PARIS, den 26sten Januarij.

Keizer Napoleon heeft den gezant van de Republiek van Bernre, die een plechtige attentie ontvingen. Op de vooravond vanmiddag de gezant zijn geloofsbrieven overhandigde, heeft Z. M. Keizer, in gelijken naam *Moniteur* medegedeeld wordt, thidst anderzij het volgende bericht: „Nijmering over de wederzijdsche begrip der staats betrekking tusschen Frankrijk en Perzië. In den afgelopen oorlog is Perzië onafhankelijk niet zelden nu geweest. Met leedwezen vernemen ik de tusschen de land en steenen van mijne haastwete bondgenooten oorlog uitgebroken is; ik hoop dat het herstel van eenen duurzamen vrede door uwe zending bespoedigd zal worden.”

Dit is niet de eenige gelegenheid, waarbij dezer dagen het stand houden van het Westersche bondgenootschap openlijk verkondigd is. Bij een plechtig feestmaal, in de vorige week door het Engelsche gezantschap te Parijs gegeven, ziede de gezant te roepen dat de twee gouvernementen verbonden zouden blijven in eenen geest van uitbreiding en van wantrouwen jegens de overigen, maar bereid om de hien verbond en in hunne vriendschap al diegene op te nemen, welke met hen voor de uitbreiding der beschaving en voor het welzijn der gehele wereld wilden werkzaam zijn.”

Hierop heeft **Prins Napoleon**, gezant met eenen toast op het Westersche verbond. „Ik hoop (ziede Z. M. Keizerlijke Hoogheid) dat dit verbond zich niet zal aan voorbijgaan overleg van eenen bijzondere gelegenheid zal bepalen, maar dat het op beginselen gegrond, ovasak de zaak der beschaving en des vooruitgangs zal doen bevestigend. Dat is het doel waaraan twee groote volken gezamenlijk behooren te strijven. Zoo lang hun bondgenootschap stand houdt, zullen wij sterk genoeg zijn om allerwege onze vrienden bij te staan en onze vijanden te doen terugdeinzen.”

De Fransche *Moniteur* berigt, dat de heer **Kern** als buitengewoon gezant van het Zwitsersche eedgenootschap met eenen bijzondere zending te Parijs gekomen is en op Zondag den Keizer zijne geloofsbrieven overhandigd heeft.

Van wege het Fransche gouvernement is thans officieel bekend gemaakt dat de heer **Marlot**, aartsbisschop van Tours, tot Aartsbisschop van Parijs benoemd is.

Mons. François Nicolas Madeleine Morlot, die door den Keizer tot Aartsbisschop van Parijs is benoemd, ja de pleats van **Sibour**, werd den 18den December 1795 te Langres geboren en aldus zijn eerste jaar ingetreden; hij werd den 18den Augustus 1839 tot bisschop van Orleans gewijd, den 28sten Junij 1842 tot Aartsbisschop van Toul benoemd, en den 7den Maart 1853 tot kardinaal verheven, is welke laatste betrekking hij deel van den Senaat uitmaakt.

Het gerechtshof van eerste instantie der Seine heeft gisteren bekend gemaakt, dat de mandschriften van wijlen koning **Lodewijk Philips**, welke de Prinsen der familie Orleans teruggehoorden, met aan hen zullen worden teruggegeven, maar aan de heren, die wier bezit die schriften zijn gevonden, zijnde de Prinsen, verzoeken in de Kisten, die het gevoerde regtsgeeding. Men weet dat de bedoelde schriften aantekeningen waren uit het leven van den overleden Vorst en hoe vroemd werd dat die uit het paleis der Tuilerien ontvreemd waren tijdens de Februarij-omwenteling.

In sommige kringen alhier en vooral bij de besturen der spoorwegmaatschappijen heeft men niet bedwezen de afreding vernomen van den heer **Simons** als minister van binnenlandsche zaken in Nederland. Met terzijdestelling der staatkundige vraagstukken en van die der verschillende partijen in Nederland, waarover men zich hier weinig bekommert, was de openbare aandacht op dien Minister gevestigd, omdat hij het beginstel had aangenomen van de medewerking van den Staat tot de voltooiing of vestiging van een volledig spoorwegnet, dat de verschillende provincies van Nederland met elkander en met het Europeesche spoorwegnet verbond. Hij had op voordragte voorwaarden den aanleg verzekerend der grotte lijnen van Vliedsingen naar Venlo en concessie verleend voor den spoorweg van Amsterdam naar den Helder. Om een en ander stelden vele hien groot belang in dien Minister.

Weltra zal het huis, dat prins **Napoleon**, tusschen de as duur Mans tigde en de straat **Jean Goujon** in den stijl van Pompeij voor zich laat bouwen, geheel voltooid zijn. De ingangen zijn bezig met het vebieren der kolommen van de ingangen en der fuzen. Op het eerste kindere

pleid, tusschen het huis en het buitenhek, is een vichrijke aangelegd, die door de tuinlieden met laurierbomen, magnolias, en andere groene bomen omringd werd. Dit gebouw geheel gesticht, beschrijft de vergold in den stijl van die welke onder de lava, een de asch van den Vesuvius gevonden zijn, levert een zeer ongewoon en schoon gezicht op.

Vergar, de moordenaar van **mons. Sibour**, heeft zijn bewilligd een bezoek te ontvangen van den Bisschop van Meaux. Men verhaalt dat hij den Bisschop mishandeld heeft, zodat deze door de oppassers moest worden ontzet, omdat hij weigerde het verzoek van gravet van den overoordelde bij den Keizer te ondersteunen.

De veroordeelde is zoo wantrouwend, dat hij volstrekt van geen wijns of drank iets gebruikt, dan wanneer zijne oppassers daarvan eenig proef hebben.

Van regeringswege is eene commissie benoemd om te onderzoeken of de geestvermogens van **Vergar**, den moordenaar van den heermoordenaar in zulk eenen staat zijn, dat hij voor zijne daden verantwoordelijk gesteld kan worden.

De *Moniteur des Hopitaux* deelt den volgende donshatte mede van eenen doctoor der faculteit van Parijs voortkomende naam van die

Verstands-toestand van **Vergar**, moordenaar van den aartsbisschop van Parijs.

Even als ieder ander, hebben wij met eenen smaktelijken angst de debatten gevolgd, waarbij het betreurenwaardig transport van den doot des aartsbisschops van Parijs afgevoerd is. Wij durften over een oogenblik vertragen met te zeggen, dat de overweging van schromel eerfeiten, welke zich bij de debatten hebben voorgedaan, ons hart een zwakken maar wezenlike troost heeft gestort. Onderdaan bij die schadelingen en de taal van **Vergar**, blijkt het voor ons, dat die ongelukkige doot verstandsverbastering is aangetast in eenen genoegzamen graad, om hem het redelijke besef zijner eigene daden te ontnemen.

Daar de ontwikkeling der beweeggronden van onze overtuiging eischt dat zij in het breede ontvouwd worden, zijn wij verplicht, die ontwikkeling tot een volgend nummer te verdagen en wij moeten ons heden bepalen bij de eenvoudige uitdrukking van ons gevoelen en bij het oproepen van de Hooge goedertierendheid, over den veroordeelde, althans voor zolang het dat eene commissie zich zal bezig gehouden hebben met een grondig onderzoek naar den verstands-toestand van **Vergar**.

De regs- en welgeleerden houden zich van hinnen en de bezig met de kwestie des regs en onderzoek en of er in het tot dramatische proces van den 17 Januarij, een incident voorkomt, dat een middel tot cassatie kan opleveren. Ziehier de denkbeelden, welke daaronter aangebracht zijn door een uitstekend advoocaat bij het Keizerlijke Hof. Een eerste middel kan geput worden uit de overhandiging waarmede de historische gebed is. De verwerping van de voorziening van **Vergar** tegen het arrest van in beschuldiging stelling is hem eerst des Donderdags betekend, den tweeden dag voor het proces. Hij heeft onmiddellijk aan den procureur generaal geschreven om te gelaten te worden, zijne gezanten a samenge te doen hooren, men heeft slechts voor drie de gevraagde termijn verleend, ofschoon de lijst en zesdag behalde. Toen **Vergar** den minister van justitie geschreven, die hem mogelijke zijne gezanten op zijn eigene kosten te doen hooren, men had zich niet op dat punt bezig.

Dit antwoord werd hem de gevraagde termijn overgebracht. Daarop schreef hij aan zijne gezanten, althans om te **St. Laurent**, die hem antwoordde, dat hij niet meer was binnen de termijnen, door de wet bepaald, omdat, naar luid van Art. 345 van het wetboek van strafvordering, de betekenis der getuigen aan den procureur generaal geschieden moet ten minste 24 uren voor de audientie met het negotie van de getuigen. Hierbij moet nog gezegd worden, dat onder streef zoogenoemde getuigen de namen voorkwamen van den heeren **Sadocho**, den hertog van Bassano, den Pauselijken Nuncijs, den bisschop van Meaux, den preloir van Seine-et-Marne, van een der raadbestuurders van den Keizer en andere niet minder aanzienlijke personen, die ten tijde van de bevoegdheid van

Een tweede middel van cassatie zou voortvloeien uit de schending van Art. 329 van het wetboek van strafvordering, hetwelk inhoudt dat de beschuldigde, zoo wel tegen den getuigen als tegen deszelfs getuigenis alles zal mogen zeggen wat hij ter zijne verdediging acht noodig. Het is waar dat het moeilijk was te voorzien, dat **Vergar** zich aan zooveel buitensporigheden van taal zou overgeven, als zulks met hem het geval is geweest. — Blijkens een telegraphische berigt uit Milaan van den 22sten deze

heeft Keizer Frans Joseph aan die provincie achterstallige belastingen ten bedraage van twee miljoen lire kwijt gescholden. Van het uitvaardigen eener algemeene amnestie of het herstellen van het onderkoningchap in Oostenrijksch Italië, twee maatregelen die door de bevolking als gevolgen van 's Keizers komst verwacht werden, is nog geen bericht ontvangen.

De aangelegenheden van het Oostenrijksche gouvernement worden met tevredenheid over de wijze waarop de Keizer te Milaan de bevolking bejegend wordt. De naam officieele Oostenrijksche Correspondenz zegt dat er in de stemming der bevolking eene groote verandering gekomen en ook van den oppervlakkigen beschouwer merkbaar is.

Volgens de berichten van den Parijschen Constitutionnel bejegen de hooge adel van Lombardye den Keizer en de Keizerin met koelheid, maar vinden Hunne Majesteiten, en inzonderheid de jeugdige en bevallige Keizerin, juist daarom meer belangstelling bij de lagere volksklassen.

Volgens een telegraphisch bericht moesten de Keizer en de Keizerin van Oostenrijk il. Zaterdag Milaan verlaten hebben en zich naar Florence begeven.

De Britsche expedite in de Perzische golf, zonder veel tegenstand te ontmoeten, de haven Bushire benevens het eiland Karrack bezet heeft; dat de Sultan in Middels bij eene proclamatie zijne onderdanen heeft opgeroepen om te betuigen van het Mohammedaansche geloof tegen de Engelsen, als wapenen op te vatten, en dat hij groote aanstellen maakte voor den heiligen krijg, zoo als de oorlog tegen Engeland in die proclamatie genoemd werd.

Een bij den Parijschen Constitutionnel ontvanger schrijven uit Konstantinopel van den 4den dezer, bevestigt het volgende nieuws, hetwelk door de berichten van de Independance Belgje bevestigd wordt.

Men verneemt dat eerlang een grootheerlijke firman uitgevaardigd zal worden, houdende uitdrukkelijk verbod van den handel in neger-slaven, makodineid Egypte, in Syrië, in de regentschappen Tunis en Tripoli enz. Maar op dezen maatregel eene tijdelijke uitzondering moeten maken voor Mekka en Medina en eenige andere plaatsen van Arabie, welke door de afkondiging alreeds van zulk een verbod op nieuw, gelijk nu twee jaren geleden in opstand zouden komen.

In dien firman is van de blanke slaven geene sprake, om reden dat zij in de Mohammedaansche huisgezinnen meer als aangenomen kinderen dan als slaven behandeld worden, en dus elke verandering hun thans een nadeel dan lofsvertoering zou aanbrengen. Over dat punt is met de regerings-gesantschappen overleg gehouden, en is men het algemeen eens geworden.

Ed. Marseille zijne tijdingen uit Azie ontvangen, door welke het bericht bevestigd wordt, dat te Canton sedert het vertrek der laatstverige handpost, deitstrijd tusschen de Europeanen en de Chinesche overheden voortgezet is, en dat de Franschen daarin gemiddeld zijn, dezen hebben de Chinesche forten helpen verwoesten.

De Monitor de la Flotte heeft een uitvoerig artikel over China mede aangevoerd, die in Europa minder bekend zijn. Men weet, dat het Russische gesandte is, de opening der 5 havens ook voor zinnen koophandel te verkrijgen. Ten dien einde werd deze gunst streng aan de Russen geweigerd; omdat zij reeds sedert 1725 in Kiachta eene handelsstad met Ghin bezaten en het eenige volk waren, dat voor den handel over land met het hemelsch rijk privilegieerd was, en door de vergunning tot het bezitten van een gezantschap te Peking meer voorregten genoot dan alle handelsrijvende natien. In het begin van den Oosterschen oorlog gaf de admiraal Patuin zich alle mogelijke moeite om die gunst te verkrijgen, doch te vergeefs. Thans heeft de Keizer van China zich geheel in Ruslands armen geworpen; de afstand van grondgebied in Tungusie, het tot stand brengen eener geregelde postverbinding tusschen Peking en Petersburg over Kiachta, en de thans gezogde opening der vijf zeehavens ook voor de Russische vloot ten gevolge waarvan de zeevogelthans thans eene dubbele konkurrentie in de wateren zullen verkrijgen, strekken tot bewijs hoe de Keizer uitrees voor de opstandelingen, de Engelschen, Amerikanen en Franschen, zijne toevlugt zoekt bij den Czaar. — Inmiddels breidt de opstand in China zich omkeren met wit. Den 25sten November nam een korts opstandelingen — dus schijnt men aan den Monitor de la Flotte — de maandag leeg de provincie Kwang-Si te hebben verwoest, de stad Kwiking in en gaf zich daar van de meesten buitensporigheden jegens de keizerlijken over. De opstandelingen hebben de Jankiang-linie sterk verdedigd van de keizerlijke vloot thans volkomen van de monding dezer rivier afgesloten.

Door de Koningin van Spanje is den 4den dezer een besluit genomen, waarvan de inhoud als volgt is. Art. 1. De Cortes des Koninkrijks zijn tegen den 1sten Mei aanstaande bijeengeroepen. — Art. 2. De wettige toegelaten senatoren en de verkoren gedeputeerden zullen zich op den bepalen dag en op de gekende wijze in de hoofdstad der monarchie verzamelen. Art. 3. De verkiezingen der gedeputeerden zullen geschieden volgens de wet van 18 Maart 1810. — Art. 4. De Minister van Binnenlandsche zaken zal de noodige instructies uitvaardigen voor de uitvoering van dit besluit.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 25sten Januarij.

In het Huis der Afdelingsleden heeft de minister van financien mededeeling gedaan van het rapport over het gebruik van het goud des Oosterschen oorlog

voelend krediet van 30 millioen. Hieruit blijkt, dat 14,205,107 thlr. desijds zijn uitgegeven, terwijl het overige bestemd is: 1°. om de buitensporige uitgaven van het ministerie van oorlog over de jaren 1854, 1855 en 1856 te dekken; 2°. om de fondsen voor oorlog der algemeene kas te vermeerderen, om de uitgaven te dekken veroorzaakt door de wederinvoering der driejarige dienst bij de linie-infanterie.

Hoewel Keizer Frans Joseph in Lombardye door de bevolking thans door de hooge standen over het geheel niet met zoo veel tevredenheid bejegend is als hij gewenscht had, heeft Zijne Majesteit gemuend aan zijne onderdanen in Italië een treffend blijk van vertrouwen en vergevingsgezindheid te kunnen geven, er is namelijk, gelijk de telegraaf meldt, jl. Zondag te Milaan eene volkomen amnestie voor alle ingezetenen van het Lombardisch-Venetiaansche rijk, die wegens staats misdaden veroordeeld of in regten betrokken zijn, afgekondigd, terwijl het bijzonder geregtshof, hetwelk te Mantua voor de beregting van zoodanige misdaden ingesteld was, door den Keizer ontbonden is.

De afkondiging der algemeene amnestie heeft, volgens depeche uit Milaan van 25 dezer, eene onbeschrijflijk goede uitwerking gehad. Des avonds was de geheele hoofdstad vrijwillig geillumineerd, en bij de afzending der depeche was de Kerk in den schouwburg della Scala met al de geestdrift der dankbaarheid begroet.

In een der voornaamste Duitsche dagbladen wordt de zedelijke toestand der hoofdstad Weenen met de zwartste kleuren afgeschilderd en worden onder de oorzaken daarvan de slechte geest der zoogenamde volksbladen genoemd, die met schrikbaardige en onzedeijke romans en verhalen opgevuld zijn. Het familie-leven wordt, volgens den steller, sterk verwaarloosd, en het aantal der onwettige geboorten is ontzettend, zoodat onder de ruim 22,000 kinderen, ten jare 1855 in Weenen geboren, ongeveer 13,000 onechten geweest zijn.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 25sten Januarij.

Volgens de Observer heeft de Koning in besloten te hebben gegeven om de Parlementsittingen niet in persoon te openen, doch de openingrede den 3 Februarij aanstaande door de Lords-commissarissen zal worden medegedeeld.

Aangaande de Perzische zaken behelst de Times nog nadere bijzonderheden. Het was den 9 December dat de stad Buschira zich overgaf, na vier uren lang het vuur der Engelsche vloot te hebben verduurd, die daarbij geen enkel man verloor. Het fort van Buschira was reeds den vorigen avond, na een hevigen strijd, ingenomen. De namen der vier gesneuvelde officieren zijn: de brigade-generaal Stopford, de kolonel Mait en de luitenant Afferson en Warren, terwijl de Kapitein Wood gekwetst is. Karrack was den 4 December ingenomen. De Engelschen zagen groote vermakingen te gemaak.

In Engeland zijn tijdingen uit China van latere dagteekening dan de bovenstaande ontvangen. Daaruit blijkt, dat de strijd tusschen de Europeanen en de Chinesen te Canton nog heviger geworden is, en dat de Britsche landvoogd door de handelingen der Chinesche overheden belet is geworden, het antwoord uit Londen af te wachten op de depeches waarin hij den staat der zaken aan zijn gouvernement heeft geligt en bevestigende bevelen van hetzelfde gevraagd had, en het wordt nu mogelijk geacht, dat, wanneer die bevelen in China aankomen, Canton reeds in asch en puin ligt.

De bedoelde tijdingen zijn vervat in eene bij de Londsche Times per telegraaf uit Konstantinopel ontvangen depeche, nieuws uit Alexandrie van den 15 bevattende en aldus luidende:

De stoomboot Calcutta is met bërigen uit Hongkong van 16 December il. te Suez aangekomen. Zij bleef onverzettelijk en werd door de aanzienlijken en het volk gesebraagd. Het onder den naam van Folie Francaise bekende fort was genomen en gestopt. De Chinesen hadden de factorijen in brand gestoken, en al de magazijnen voor den buitenlandschen handel waten verwoest. De locaten van de Oostersche bank, van de Handelsbank en van de bank te Agra stonden in vlam, en was geene hoop op blussching. Er was een ongelukkig toeval gebeid. De heer Lane, een neef van sir John Bowring (de afzender der Britsche nederzettingen in China) die onder een stormtorende storm ingekomen. Men zeide dat de stad Canton niet langer gespaard zou worden, en dat men reeds begonnen was haar met vuurpijlen en bommen te beschieten.

B E L G I E.

BRUSSEL, den 27sten Januarij.

De Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers moet gisteren (Maandag) de beradslaging over het ontwerp van wet betrekkelijk het bejegen der akademische graden voortgezet hebben. Dat is de negende zitting welke zij aan de behandeling afgelegenheid wijdt. Het geldt hier twee groote belangen, ten eerste de beoefening der wetenschappen, welke naar het bewezen van vele sprekers, sedert eenigen tijd in België achteruitgaat, ten tweede de vrijheid van het hooger onderwijs, waarvoor het noodig geacht wordt, dat de onderscheidene instellingen voor hooger onderwijs, die door den Staat, door kerkelijke verenigingen en particulieren opgericht en onderhouden worden, onderling onafhankelijk zijn en gelijke regten hebben. In de zitting van jl. Maandag is het lot eener stemming gesloten over een hooftpunt, namelijk over de vraag, wie met het onderzoek naar de

bekwaamheid dergenen, welke naar een akademischen graad staan, befaat zullen worden. Aan de hoogleeraren zelve de uitspraak over de vorderingen hunner eigene leerlingen over te laten, kwam niet in aanmerking. Een lid stelde voor te bepalen, dat de jongelieden door eenen bij koninklijk besluit aangewezen persoon ondervraagd zouden worden ten overstaan eener vaste commissie van examinatoren, door het gouvernement te benoemen met uitsluiting der hoogleeraren; dit voorstel vond geenen bijval; slechts twee leden verklaarden zich daarvoor.

Vervolgens werden verscheiden andere voorstellen, van de voordragt des gouvernements min of meer verschillende, verworpen; en eindelijk is een voorstel van een lid van de liberale partij, strekkende om de thans voorloopig geldende regeling der zaak vooreerst nog in stand te houden, met 51 tegen 38 stemmen aangenomen, terwijl 4 leden zich buiten stemming hielden; onder de meerderheid telde men woordvoerders van de liberale en van de conservatieve partij beide; de ministers stonden tegen.

Het aangenomen voorstel bepaalt eenvoudig: dat art. 40 van de wet van 15 Julij 1849 nog voor drie jaren in stand gehouden wordt, en ook voortaan zal worden toegepast overeenkomstig de algemeene regelen, die tot nu toe gevolgd zijn.

Het 40ste artikel van de genoemde wet van 15 Julij 1849 luidt aldus: »Het gouvernement benoemt commissien of jury's tot het afnemen der examens, en neemt de reglementaire maatregelen, welke voor de goede aflooping daarvan vereischt worden.

Elke jury wordt door het gouvernement deswege zamengesteld, dat daarbij een gemik select hoogleeraren van de door den Staat bestaande of ondersteunde instellingen en hoogleeraren die bij het particuliere onderwijs werkzaam zijn, uitkieft hebben.

De voorzitter der jury mag niet uit den onderwijzers-stand gekozen worden.

En ieder kan zich voor de academische examens aanmelden en academische graden verwerven, onverschillig waar hij gestudeerd en hoe hij zijne studien ingerigt hebbe.

Daarna is de behandeling aangevangen van de vraag, of de loopbaan van het academisch onderwijs voor een ieder zal openstaan, gelijk thans, of alleen, zoo als tot voor weinige jaren het geval was, voor degenen welke hewijzen de noodige vatbaarheid te bezitten om daarvan met vrucht te kunnen gebruik maken.

De te Brussel gemaakte kosten, tot viering van het vijftienvintigjarige feest der troonsbeklimming van Z. M. Koning *Leopold*, hebben, volgens een daarvan gemaakte lijst, bedragen fr. 1,070,658,22. Alleen de koninklijke tribune en galarijen hebben fr. 264,646,56 gekost. De op de staatsbegrooting tegestant som was dan ook niet toereikende, zoodat alsnu door de regering een supplementair crediet van fr. 770,638,22 aan de vertegenwoordiging is aangevraagd.

Te Brussel heeft men, onder het toezigt van vele aanzienlijke staatsmannen en geleerden, het hoogst belangrijke plan gevormd, om al de werken van *Ph. van Marnia van St. Aldegonde*, welke, zoo als men weet, zoo allergewigtigst zijn voor de geschiedenis der Hervorming in de Nederlanden, uit te geven. *Marnia van St. Aldegonde*, te Brussel in 1838 geboren, streed met zwaard en woord voor de bejrijding zijns Vaderlands en is als letterkundige, hatzij hij Fransch of Vlaemsch schreef, een der belangrijkste verschijnselen, gelijk hij als mensch een der edelste karakters was. Zijne gezamenlijke werken zullen in 6 deelen verschijnen, waarvan de 1 eerste zijne *Tableaux des differands de la religion*; en de 2 laatste zijnde te het Vlamsch geschreven «*Bijenkorf der Roomsche kerk*» met een overzigt in de Fransche taal, zullen bevatten. De heer *E. Quinet*, die zo als men weet, zeer lezenswaardige artikelen over *Marnia van St. Aldegonde* heeft geschreven, zal daarbij eene inleiding en aantekeningen leveren. Aanwijf die heeren *A. Lacroix* en *F. van Meeren* de uitgave zullen bezorgen.

N E D E R L A N D E N .

GOEDVRIJGHEID 31 Januarij.

Bij Zijner Majesteit besluit, dd. 24 Januarij 1857, n°. 61, is aan mr. *C. C. E. d'Engelbronner* een eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van secretaris-generaal bij het Departement van Justitie, met toekenning van wachtgeld.

Bij Zijner Majesteits besluit dd. 24 Januarij 1857, n°. 62, zijn beoemd bij het Departement van Justitie: 1°. tot secretaris-generaal jhr. mr. *W. A. C. de Jonge*, thans referendaris bij dat departement; 2°. tot onderzeker der *R. D. Gramma*, thans substituut-officier van justitie bij de arrondissements-regbank te Leyden.

Zijne Majesteit heeft, bij besluit van den 17den dezer, n°. 100, geëngende den 2den luitenant-kwartiermeester *P. van der Weijde*, van het 1de regiment infanterie, in zijne ancienniteit als 2de luitenant over te plaatsen bij het wapen der infanterie van het leger in Oest-Indie.

Dezelvigen is door Z. M. vastgesteld de uniformverandering voor de officieren der artillerie, magazijnmeesters zijnde, namelijk: in plaats van den tot dus verre gedragen rok een korte jas van donkerblauw laken, overeenkomstig het bestaande model bij het wapen der infanterie, doch met de gewone artillerieknopen en zwart fluweelen kraag; voorts de overige kleding en wapen, als de officieren bij de regimenten vesting-artillerie, doch de laarzen zoudt sponen. De uniform voor de magazijnmeesters der artillerie, geene officieren zijnde, is als voren omschreven, doch de korte jas zonder epauletten, en in plaats waarvan de kraag omhoog zal wezen met een smal borduursel en aan wegzijden

voorzien van drie gouden lissen, volgens het model, vastgesteld voor de fortificatie-opzigers der 1ste klasse.

— Omtrent het ontwerp van wet op het onderwijs meldt de *Utrechtse-Courant* het volgende: »Men wil weten, dat het ontwerp op het lager onderwijs, zoo als het nu is gewijzigd, thans bij den Raad, van Ministers in overweging is. Het denkbeeld van den laatstelijk afgetreden minister van Binnenlandsche Zaken, volgens hetwelk de Staat de meeste kosten van het onderwijs zou dragen (en welke kosten naar men verzekert, op drie millioen gulden werden geraamd), moet thans omgekeerd zijn. Men voegt er bij, dat naar het thans opgemaakte ontwerp, aan het lager onderwijs de strekking zou worden gegeven tot bevordering van Zedelijk-Christelijke deugden.

— Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 22sten dezer, n°. 36, geëngende te benoemen tot commies van Staat bij het Departement van Oorlog jhr. mr. *H. P. van Karnebeek*, advocaat bij den Hoogen Raad der Nederlanden en ambtenaar bij het provinciaal bestuur van Zuidholland.

— Bij Koninklijk besluit van 24 Januarij 1857, No. 72, is benoemd tot ontvanger der in- en uitgaande regten aan het expeditiekantoor te Wernhout de heer *P. graaf van Hogendorp*, thans rijks boekhouder der in- en uitgaande regten en accijnsen te Dordrecht.

— Ongeveer honderd grenadiers van het regiment grenadiers en jagers zijn thans gewapend geworden met het nieuw model der wapenrusting. Naar men verneemt zal dit telken male met 100tal worden voortgezet.

— In de zitting van de Gemeenteraad te Leyden van 22 dezer is met 16 stemmen tegen 4 aangenomen een adres aan Z. M. den Koning, tot verkrijging eener bijzondere wet op het gemaal, waarbij dit middel met 1/2 zou worden verhoogd. Ook is vastgesteld een adres aan Z. M. dat elke gemeente de verplichting word opgelegd tot heffing van 150 opecenten op het gedistilleerd. Wijders heeft de Raad zich met algemeene stemmen vereenigd met het voorstel van Burgemeester en Wethouders tot adhaesie aan het adres van den Gemeenteraad van Haarlem, omtrent de vrijstelling der zegelgelden van den burgerlijken stand.

— De Gemeenteraad van Delft heeft besloten, dat de jaarlijksche kermis, die tot hertoe inviel met den Zondag na St. Odolph (12 Junij), voortaan zal aanvangen op den laatsten Maandag der maand Augustus en eindigen met Zaterdag daaraanvolgende. Dit besluit is door Gedep. Staten der provincie Zuid-Holland goedgekeurd.

— Uit het 40ste jaarlijksche verslag van het Fonds ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, uitgebragt den 30sten Julij 1856, blijkt, dat de collecte in 1855, heeft opgebracht f 27,047,07⁶. Het getal der verminkten en nageblevenen van geneuevelden is weder met 56 verminderd. Het aantal der infirmen daarentegen is weder van 1088 tot 1094 geklommen. Onder de bekeerde infirmen behooren: 78 blinden die te Waterloo gestreden hebben; 319 blinden, die den strijd met België bijwoonden; 20 blinden, die in Neerlands overzeesche kolonien of bezittingen buiten Europa gestreden hebben; 166 blinden, die geene veldtogten hebben medegemaakt; 134 infirmen, die te Waterloo hebben gestreden; 91 infirmen, die den strijd tegen België bijwoonden; 38 infirmen, die in de kolonien of bezittingen buiten Europa streden; 83 infirmen, die in en door de dienst zijn gebrekkig geworden, zonder veldtogten te hebben medegemaakt; 138 veteranen van 40jarige dienst; 27 gebrekkige zeevlieden, te zamen 1094 infirmen. Gedurende 1855 zijn in het invalideenhuis verpleegd 82 verminkte en infirme militairen. Op 31 December van dat jaar bestond de bevolking uit 72 man, onder welke 48 deelgeregtigden en 24 in koloniale dienst infirm geworden krijgsvlieden, wier verpleegkosten worden vergoed. De geheele kosten van het invalideenhuis zijn in 1855 f 23,927,70 geweest.

— Te Nieuwe Pekel-A heeft zich het zeldzame geval vertoond, dat de vrouw van den gezagvoerder *K. A. de Groot*, gevoerd hebbende den schooner *Engelina Jacoba*, haren echtgenoot in de baren omgekomen waiende en dieh ten gevolge ruiwgewaad aangelegd, als ook een doodberigt in de dagbladen geplaatst hebbende, thans in diezelfde couranten het voor haar heugelijk berigt heeft geplaatst, dat haar man door een Engelsch schip gered en te New-York is aangebragt.

— Aan het *Dagblad van Zuidholland en 's Gravenhage* wordt het volgende uit Ameide gemeld: Bij gelegenheid van het inschrijven der lotelingen voor de nationale militie, had alhier het volgende voorval plaats. Eene moeder, wier zoon ook moest ingeschreven worden kwam het bureau verwittigen, dat haar zoon kwade voeten had en niet kon verschijnen, waarmede de burgemeester echter geen genoegen nam, maar het zelf onderzoekende, werd hij door de vader, door zijne ouders opgesloten binn naakt, op eenige wissel stroo en oude votten krom in elkander getrokken, met bevrozen voeten in een yochtig hok liggen. De regbank van Gorinchem heeft zich de zaak aangetrokken en een onderzoek aangevangen.

— Ll. Zondag avond tusschen half zes en zeven ure had te Leyden ten huize van den heer *T.* poging tot diefstal plaats, die echter gelukkig door de goede voorzorgen der politie werd verijdeld. Op genoemd tijdstip traden drie mannen, door middel van een valschen sleutel, de woning van gezegden heer *T.* binnen; de politie evenwel, door ijverige wispoffing van de zaak onderrigt, had zich reeds bij voorraad van het terrein van de diefstal zou plaats hebben, verzekerd, nadat alvorens de bewoners om geen argwaan te verwekken, zich omstreeks kerktijd hadden verwijderd. De dieven schijnen deze laatste omstandigheid niet te beschikt voor de uitvoering van hun plan geacht te hebben, zamen zeggende zij niet, na hun vertrek, genoemde woning met een sleutel te versieren, waar zij op zeker voor hen niet aangenaam was, door de politie werden gereciperd en in verzekerde bewaring genomen.

